

РЕШЕНИЕ

№ 5881

гр. София, 09.10.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 30.06.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Елица Делчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2424** по описа за **2023** година докладвано от съдия Пенка Велинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал.1, изр.2 ЗАНН вр. с чл.208-228 АПК.

Образувано е по касационна жалба на „Софекострой“ ЕАД, чрез юрк. Е. П. срещу Решение № 350/21.01.2023г. по НАХД № 7483/2022г., по описа на СРС, НО, 96-ти състав. С решението е изцяло потвърдено Наказателно постановление № 61/15.04.2022г., издадено от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С., с което на жалбоподателя е наложена „имуществена санкция“ в размер на 7000 лв. за извършено административно нарушение по чл. 39, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 27.08.2023г. за условията и изискванията за изграждане и експлоатация на депа и на други съоръжения и инсталации за оползотворяване и обезвреждане на отпадъци, вр. чл. 138, ал. 1, т. 3, б. „а“ от Закона за управление на отпадъците.

В касационната жалба се изложени доводи за незаконосъобразност и неправилност на постановеното от СРС решение. Счита се, че от събраните в съдебното производство доказателства не се установява по безспорен начин извършеното нарушение, за което на дружеството е наложена „имуществена санкция“.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрк. А., която поддържа касационната жалба с релевираните доводи в нея.

Ответникът - директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С., редовно призван се представлява от юрк. Бозов, който оспорва жалбата и моли съда да потвърди въззивното решение.

Представителят на Софийска градска прокуратура - прокурор Д. счита касационната жалба за неоснователна и недоказана.

Административен съд София - град, VII касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е подадена от надлежна страна и в срока по чл.211, ал.1 АПК вр. с чл. 63в от ЗАНН, поради което е допустима. Разгледана по същество, е основателна, но по различни съображения от сочените в касационната жалба.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

С обжалваното решение СРС е потвърдил Наказателно постановление № 61/15.04.2022г., издадено от директора на Регионална инспекция по околната среда и водите – С., с което на касационния жалбоподател е наложена „имуществена санкция“ в размер на 7000 лв. за извършено административно нарушение по чл. 39, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 27.08.2023г. за условията и изискванията за изграждане и експлоатация на депа и на други съоръжения и инсталации за оползотворяване и обезвреждане на отпадъци, вр. чл. 138, ал. 1, т. 3, б. „а“ от Закона за управление на отпадъците.

В решението си СРС е възприел следната фактическа обстановка:

Столична община била оператор на инсталация „Проект за закриване и рекултивация на сметоразтоварище – [населено място], чрез обезвреждане и оползотворяване“. Изпълнител на проекта било дружество „Софекострой“ ЕАД.

За експлоатация на инсталацията Столична община притежава издадено Комплексно разрешително № 454-Н0-И0-А0/2013 г., издадено от изпълнителния директор на ИАОС. С Комплексното разрешително на оператора се разрешава да извършва дейности по оползотворяване с код R 10- Обработване на земната повърхност, водещо до подобрения за земеделното или околната среда на отпадъци с кодове: 17 01 07, 20 02 02, 19 12 09, 19 12 12 и 17 05 06 и дейности с код D5 – Специално изградени депа (например депониране в отделни непромокаеми клетки, които са запечатани и изолирани помежду си и от околната среда, и др.) на отпадъци с кодове: 20 03 99 и 17 05 04.

На 15.10.2021 г. експерти на РИОСВ-С. извършили проверка на инсталация „Проект за закриване и рекултивация на сметоразтоварище – [населено място], чрез обезвреждане и оползотворяване“, като при обхода на зоните за оползотворяване и депониране на отпадъци било установено наличие на отпадъци от спринцовки (2 броя) и опаковка от физиологичен разтвор с неустановен произход.

Резултатите от проверката били обобщени в констативен протокол № ККФОС-СА-51/15.10.2021 г.

На 03.11.2021 г. св. И. Д. М. съставила АУАН № 212/03.11.2021 г. срещу „Софекострой“ ЕАД за извършено административно нарушение по чл. 39, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 27.08.2013 г. за условията и изискванията за изграждане и експлоатация на депа и на други съоръжения и инсталации за оползотворяване и обезвреждане на отпадъци, вр. чл. 138, ал. 1, т. 3, б. „а“ от Закона за управление на отпадъците.

Въз основа на съставения АУАН било издадено и обжалваното наказателно постановление № 61/15.04.2022 г. от директора на РИОСВ С., с което за описаното в АУАН административно нарушение на „Софекострой“ ЕАД била наложена „имуществена санкция“ в размер на 7000 лева.

Препис от наказателното постановление бил връчен на „Софекострой“ ЕАД, като в законоустановения 14-дневен срок представител на дружеството подал жалба срещу горепосоченото наказателно постановление, която иницирала настоящото производство.

Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

За да потвърди наказателното постановление СРС е приел, че в административнонаказателното производство не е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила и правилно е приложен материалният закон.

При служебната проверка на обжалвания съдебен акт съобразно изискванията на чл. 218, ал. 2 от АПК, не се констатира основания за нищожност и недопустимост на решението, но правните изводи на районния съд са в противоречие с приетата фактическа обстановка по делото и с приложимите материалноправни разпоредби. Налице е касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 от НПК вр. с чл. 63, ал. 2 от ЗАНН - нарушение на закона.

Правилно СРС е приел, че АУАН и наказателното постановление са издадени в законовите срокове по чл. 34 от ЗАНН. АУАН съдържа задължителните реквизити, посочени в чл. 42 от ЗАНН. Настоящата касационната инстанция приема, че от събраните по делото доказателства може да се направи еднозначен извод, че дружество е осъществило посоченото в НП нарушение.

Настоящата инстанция счита, че извършеното нарушение от дружеството осъществява признаците на маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

В този смисъл с оглед проявната си форма, срок на забава, степен на засягане на съответните защитени обществени отношения, данни за жалбоподателя, вмененото нарушение може да се окачестви като „маловажен случай“ по смисъла на чл.28 от ЗАНН

Доколкото липсва легално определение на понятието „маловажен случай“ по чл. 28 ЗАНН, по силата на чл.11 ЗАНН, относно обстоятелствата, изключващи отговорността, следва да се приложи общата част на НК, конкретно легалното определение по чл.93, т.9. Съгласно тази разпоредба, „маловажен случай“ е този, при който извършеното престъпление с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на престъпление от съответния вид. Изхождайки от така даденото определение, съдът приема, че преценката за "маловажен случай" следва да се прави на базата на конкретните фактически обстоятелства по случая – вида на нарушението, начина на извършването му, вредните последици, ако са настъпили такива, степента на обществена опасност на деянието и дееца, укоримост на извършеното и т. н., като се отчитат същността и целите на административното наказване.

В случая е безспорно, че дължимото действие не е било изпълнено от дружеството, поради което с констативния протокол от извършената проверка е било дадено предписание – да извършва контрол на постъпващите в обекта отпадъци. По делото липсват доказателства, а и не се твърди, дружеството – жалбоподател да е било санкционирано за други нарушения по ЗУО. Не на последно място следва да се посочи, че съгласно констатациите, обективирани в протокола от извършената проверка на 15.10.2021г., водената отчетност за приемането на отпадъци, които са депонирани, се е отразявала ежедневно.

Не е спорно и, че вмененото на санкционираното лице нарушение е формално по своя характер, но това не съставлява пречка преценката за маловажност да се извърши. В случая изложените по – горе обстоятелства представляват смекчаващи обстоятелства, обуславящи определянето на деянието с оглед конкретните обективни условия, като такова с по - ниска степен на обществена опасност. Съобразявайки факта, че броят на предметите , установени в депото, а именно 2 бр. спринцовки и опаковка от физиологичен разтвор, с неустановен произход, е незначителен, то представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение или на неизпълнение на задължение от съответния вид. В този случай наложената имуществена санкция от 7000 лева, макар и в минимален размер, се явява несъразмерно тежка. При наличните по делото данни, съдът намира, че наложената санкция явно не съответства на обществената опасност на установеното деяние.

На следващо място е вярно, че значимостта на охраняваните обществени отношения свързани с обезвреждане и оползотворяване на отпадъци, са обусловили законодателното решение, неизпълнението на задължението по чл. 39, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6/27.08.2013г. за условията и изискванията за изграждане и експлоатация на депа и на други съоръжения и инсталации за оползотворяване и обезвреждане на отпадъци да бъде квалифицирано като административно нарушение по чл. 138, ал.1 , т. 3, б. А от ЗУО. Това обаче не означава, че с оглед цялостната характеристика на деянието и дееца и обстоятелствата, относими към извършеното нарушение, не може да е налице по - ниска степен на обществена опасност на конкретното нарушение в сравнение с обикновените случаи на нарушения от същия вид. Степента на обществена опасност на конкретното формално нарушение следва да бъде преценена на база на конкретните обективни обстоятелства и поведение на нарушителя.

Не може да се приеме, че в конкретния случай нарушението рефлектира върху охраняваните със санкционната норма на чл. 138, ал.1 , т. 3, б. А от ЗУО обществени отношения по начин, непозволяващ приложението на чл. 28 от ЗАНН. В съответствие с разрешението, дадено и с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по тълк. н. д. № 1/2005 г. на ВКС, неприлагането от административнонаказващия орган на нормата на чл. 28 от ЗАНН при наличието на предпоставките за това, води до материална незаконосъобразност на издаденото наказателно постановление.

Съдът не споделя и изложената в НП трактовка, че единствено поради характера на засегнатите обществени отношения, следва да се изключи прилагането на чл. 28 ЗАНН, доколкото обсъдената разпоредба е обща и приложното ѝ поле не би могло да бъде дерогирано само на посоченото основание. Обстоятелствата по делото, преценени самостоятелно и в съвкупност, водят до извод, че процесният случай е маловажен и че директорът на РИОСВ - С. е допуснал порок при формиране на вътрешното си убеждение по правото, като е отказал да приложи обсъдения нормативен регламент на чл. 28 от ЗАНН.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София-град, VII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 350/21.01.2023г. по НАХД № 7483/2022г., по описа на СРС, НО, 96-ти състав и вместо него постановява:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 61/15.04.2022г., издадено от директора на

Регионална инспекция по околната среда и водите – С., с което на „Софекострой“ ЕАД е наложена „имуществена санкция“ в размер на 7000 лв. за извършено административно нарушение по чл. 39, ал. 1, т. 1 от Наредба № 6 от 27.08.2023г. за условията и изискванията за изграждане и експлоатация на депа и на други съоръжения и инсталации за оползотворяване и обезвреждане на отпадъци, вр. чл. 138, ал. 1, т. 3, б. „а“ от Закона за управление на отпадъците.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.